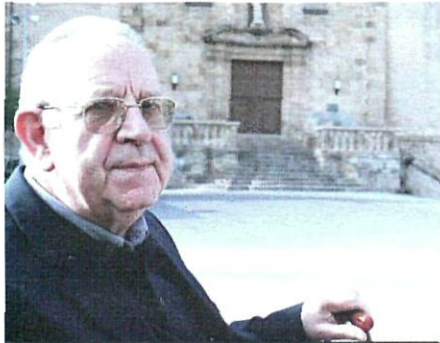

«Està molt bé que hagin donat aquest reconeixement a un mossèn»

Mossèn Lluís Alonso, rector de la Parròquia de Sant Baldiri des de l'any 1978, ha estat escollit com Fill Predilecte de Sant Boi

Mossèn Lluís Alonso, rector de la parròquia de Sant Baldiri

El rector de la parròquia de Sant Baldiri de Sant Boi, Mossèn Lluís Alonso, serà investit, el proper 22 de desembre, Fill Predilecte de Sant Boi. El rector, que va arribar a la nostra ciutat l'any 1978, ha rebut aquest reconeixement «per la seva contribució a la recuperació i conservació de la memòria històrica i patrimonial de la ciutat, pel seu compromís amb el progrés i benestar i la seva generosa dedicació envers els santboians i les santboianes». Als seus 69 anys, aquest català d'adopció (va néixer a Quintanaraya-Huerta de Rey, província de Burgos), manté una energia envejable i ganes de continuar fent coses per als seus feligresos i la nostra ciutat. Historiador nat, entre les seves aportacions es troba la contribució en la recuperació de tradicions catalanes a Sant Boi com ara la Festa dels Tres Tombs, les Caramelles o de l'arxiu parroquial. El Grup d'Acció Cultural l'Oreig, la Coral Renaixença i Càritas Interparroquial van ser les entitats que van demanar al consistori l'atorgament d'aquest reconeixement a la seva tasca.

-Viure Sant Boi: Vostè és l'onze Fill Predilecte de Sant Boi, com se sent?

-Mossèn Lluís Alonso: Em va sorprendre, ningú no m'havia dit res, va ser l'alcaldeessa la que em va comentar que aniria a Ple. És una alegria i s'ha valorat un treball que s'ha fet, diria jo, sense fer soroll, de forma constant. No només han pensat en la meua persona sinó com a mossèn i no va malament que es doni aquest reconeixement a un mossèn.

-És a Sant Boi des del 1978, com ha canviat la ciutat?

- Ha canviat molt. Conexia Sant Boi abans del 1978 perquè venia des de Sant Vicenç a donar classes a l'Institut Rubió i Ors. Des d'aquell primer record ha canviat moltíssim, veure aquell edifici sol, *enmig de la muntanya, sense llum...* Veig una important transformació a nivell educatiu, perquè era un poble que tenia poca cosa per estudiar i ara hi ha moltes opcions. He vist un canvi respecte a les comunicacions amb Barcelona, abans era molt difícil arribar enlloc. Culturament, només teníem una petita biblioteca, amb poc pressupost, i ara en tenim dues i una altra en construcció. També valoro molt la comunicació entre els barris.

-I com és quan no fa de rector? Es pot deslligar de la seva professió o és la seva vida?

A més de rector a Sant Baldiri, és president del Patronat de la Llar de Sant Josep

Mossèn Lluís va ajudar a recuperar la Festa dels Tres Tombs

-Un rector no és com un capellà que fa el seu misteri a hores, sinó que està les 24 hores al servei del poble, de la parròquia i la seva comunitat i sempre està disposat a servir, tant si et demanen un servei religiós com un altre.

-Els que el coneixen diuen que ha fet molt per recuperar les tradicions catalanes. Era una qüestió prioritària?

-Doncs sí. Quan s'arriba a una ciutat nova s'ha de conèixer la realitat històrica, i això vaig fer. M'agrada trepitjar tots els racons i em vaig proposar potenciar el coneixement històric perquè el poble no perdés les arrels. Vaig ser amic de Carles Martí i encara ho sóc d'en Jaume Codina, i a través de L'Oreig vaig començar a fer

conferències sobre la història de Sant Boi. Els feligresos m'han ajudat, la recuperació de la tradicional Festa dels Tres Tombs va sorgir d'ells.

-Impulsor de la nova Llar de Sant Josep, dinamitzador de l'arxiu parroquial... aquesta tasca se surt de la de rector o és el paper que han de tenir a la societat?

-El paper d'un rector ha de ser humil i amb vocació d'estar al servei de la parròquia, per això tenim representació en institucions importants, en el meu cas com a president del Patronat de la Llar de Sant Josep. La tasca a la Llar ha ocupat una part important del meu temps, hem passat d'un antic asil a diposar d'una residència per a la gent gran amb capacitat per a 103 persones, a més d'un Centre de Dia per a 30 persones. La recuperació de l'arxiu també m'ha portat una feina important. Mai no he volgut començar una cosa que no hagi pogut acabar.

-La gent ja no va tant a missa... Corren temps difícils per a l'església?

-Són difícils però crec que ara la situació s'està aclarint. En els darrers anys molta gent ha deixat de practicar per una pèrdua de fe, però, tot i les dificultats, la gent continua tenint fe i d'això dona mostra l'elevat nombre de casaments que es fan per l'església.